

Folketingets Udvalg for Digitalisering og It
Christiansborg

24. februar 2025

Svar på Udvalget for Digitalisering og It's spørgsmål nr. 39 (Alm. del) af 20. januar 2025 stillet af Lisbeth Bech-Nielsen (SF) efter ønske fra Dina Raabjerg (KF).

Spørgsmål 39

I svar på DIU alm. del – spm. 17, fremsender ministeren korrespondancen mellem Økonomistyrelsen og de to prækvalificerede tilbudsgivere, der trak sig fra at afgive tilbud på udbuddet af statens lønløsning. Heraf fremgår det, at de to leverandører problematiserer både tidsplanen og den økonomiske ramme for opgaven. Den ene leverandør angiver desuden, at den udbudte opgave ikke er realiserbar, bl.a. pga. manglende dokumentation af den nuværende løsning. Det fremgår desuden af aktstykke nr. 182 (Finansudvalget, § 7, Finansministeriet, aktstykke nr. 182, folketingsåret 2023-24), at opgaven om etablering af en fællesstatslig lønløsning ikke skal udbydes særskilt, men skal løses indenfor den eksisterende kontrakt fra genudbuddet af statens lønløsning. Men som det fremgår af tidligere svar om sagen (bl.a. svar på DIU alm. del – spm. 217, 2023-24), har Økonomistyrelsen i stedet for at omlægge den eksisterende lønløsning valgt at udvikle en helt ny løsning samt øget budgetrammen under kontrakten betragteligt. Vil ministeren i den forlængelse svare på følgende:

- Er det korrekt forstået, at den opgave, som ministeren søger bevilling til i aktstykke 182 (Finansudvalget, § 7, Finansministeriet, aktstykke nr. 182, folketingsåret 2023-24), ikke var specificeret i den udbudte opgave, og at den derfor burde konkurrenceudsættes?
- Hvis det blot vurderes, at den økonomiske ramme i den oprindelige udbudte opgave var utilstrækkelig, som de to prækvalificerede leverandører påpegede, bedes ministeren redegøre for, hvordan ministeren kan forsvare, at staten har fortsat projektet med en leverandør under den eksisterende kontrakt, når de prækvalificerede leverandører allerede under processen påpegede, at opgaven ikke kunne løses inden for den oprindelige økonomiske ramme og udviklingsstrategi?
- Kan ministeren bekræfte, at budgetforøgelsen ikke udløser en væsentlig ændring af kontrakten i henhold til udbudslovens § 178, og kan ministeren redegøre for, hvorfor denne praksis ikke underminerer princippet om lige konkurrence?
- Hvordan vil ministeren sikre, at en lignende situation ikke opstår fremover, hvor en leverandør kan drage fordel af at lukke øjnene for de kendte problemer i udbudsprocessen og dermed opnå en økonomisk fordel ved senere budgetudvidelser?

Svar

Økonomistyrelsen oplyser, at der i udbudsbekendtgørelsen fra 2019 er oplyst en ”anslået kontraktværdi” på 375 mio. kr. Den anslåede kontraktværdi var Økonomistyrelsens skøn på tidspunktet for offentliggørelse af udbudsbekendtgørelsen og udgjorde ikke i sig selv en fast økonomisk ramme, der ikke måtte overskrides. Det har således været muligt for leverandører at byde på kontrakten med en højere pris end den anslåede kontraktværdi, ligesom det var muligt at medtage den økonomiske ramme som et forhandlingstema i udbudsprocessen.

Økonomistyrelsen vurderer, at udbudsloven har været overholdt i det gældende projekt, og at budgetforøgelsen ikke forudsætter et nyt udbud af kontrakten, jf. udbudslovens § 181 om supplerende tjenesteydelser.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister